Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 2003/48/EK IRÁNYELVE

(2003. június 3.)

a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról

(HL L 157., 2003.6.26., 38. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 66/2004/EK irányelve (2004. április 26.)	L 168	35	2004.5.1.
►**M2**	A Tanács 2004/587/EK határozata (2004. július 19.)	L 257	7	2004.8.4.
►**M3**	A Tanács 2006/98/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	129	2006.12.20.
►**M4**	A Tanács 2014/48/EU irányelve (2014. március 24.)	L 111	50	2014.4.15.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 220., 2006.8.11., 16. o. (2003/48/EK)

▼B

A TANÁCS 2003/48/EK IRÁNYELVE

(2003. június 3.)

a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 94. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel:

(1) A Szerződés 56–60. cikke biztosítja a tőke szabad mozgását.

(2) A követelésekből eredő kamat formájában történő kifizetések valamennyi tagállamban az illetőséggel bírók számára adóköteles jövedelmet képeznek.

(3) A Szerződés 58. cikkének (1) bekezdése alapján a tagállamoknak joguk van adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni, amelyek az adózók között különbséget tesznek illetőségük vagy a tőkebefektetés helye alapján, valamint joguk van minden szükséges intézkedést meghozni a nemzeti törvények és rendeletek megsértésének megakadályozására, különösen az adózás terén.

(4) A Szerződés 58. cikke (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok adójogának visszaélés és csalás elleni küzdelmet célzó rendelkezései nem szolgálhatnak a Szerződés 56. cikkében meghatározott szabad tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül.

(5) A kamatkifizetések adóztatására vonatkozó nemzeti adórendszerek bármilyen összehangolásának hiányában – különösen az illetőséggel nem bíró személyek által kapott kamatok kezelése tekintetében – jelenleg a tagállamokban illetőséggel rendelkező személyek illetőségük tagállamában gyakran el tudják kerülni a más tagállamból kapott kamatok utáni adózás bármely formáját.

(6) Ez a helyzet a tagállamok közötti tőkemozgások torzulását okozza, ami összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

([1]) HL C 270. E, 2001.9.25., 259. o.
([2]) HL C 47. E, 2003.2.27., 553. o.
([3]) HL C 48., 2002.2.21., 55. o.

▼B

(7) Ez az irányelv a Santa Maria da Feirában tartott 2000. június 19-i és 20-i európai tanácsi ülésen, és az azt követő 2000. november 26-i és 27-i, 2001. december 13-i és 2003. január 21-i ECOFIN-tanácsi ülésen elért konszenzusra épül.

(8) Ezen irányelv végső célja az, hogy lehetővé tegye az egyik tagállamban kamat formájában megjelenő, de egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy részére történő kifizetéseknek az utóbbi tagállam törvényeinek megfelelő tényleges adóztatását.

(9) Ezen irányelv célját a legjobban úgy lehet elérni, ha megcélozzák azon kamatkifizetéseket, amelyeket a tagállamokban letelepedett gazdasági szereplők a más tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személyek részére vagy javára teljesítettek vagy biztosítottak.

(10) Mivel ezen irányelv célkitűzését a kamatkifizetések megadóztatására vonatkozó nemzeti rendszerek összehangolásának hiánya miatt a tagállamok nem tudják megfelelően megvalósítani, és azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, ezért a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket hozhat. Az e cikkben megállapított arányosság elvének megfelelően ezen irányelv az e célok megvalósításának érdekében megkövetelt minimumra szorítkozik, és az e célhoz szükséges mértéket nem haladja meg.

(11) A kifizető az a gazdasági szereplő, amely a haszonhúzónak kamatot fizet ki vagy közvetlenül annak javára kamat kifizetését biztosítja.

(12) A kamat és a kifizető fogalmának meghatározásánál adott esetben hivatkozni kell az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvre ([1]).

(13) Ezen irányelv hatályát – többek között a nyugdíj- és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával – a követeléseken alapuló kamatkifizetések adózására kell korlátozni.

(14) A tagállamok közötti kamatfizetésekre vonatkozó információ cseréjével lehet megvalósítani azon végső célt, amelynek értelmében azon tagállamban kell megadóztatni a kifizetett kamatokat, amelyben a haszonhúzó illetősége van.

([1]) HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 2001/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 41., 2002.2.13., 35. o.) módosított irányelv.

▼B

(15) A tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv ([1]) már alapot biztosít a tagállamok számára az ezen irányelv által szabályozott jövedelmekre vonatkozó információ – adóztatás céljából történő – cseréjéhez. Ezen irányelven kívül az említett irányelv továbbra is vonatkozik az ilyen információcserékre, amennyiben az nem tér el ezen irányelvtől.

(16) Az ezen irányelv által szabályozott kamatfizetésekre vonatkozó, tagállamok közötti automatikus információcsere lehetővé teszi e kamatoknak a haszonhúzó illetősége szerinti tagállamban történő, ezen állam nemzeti törvényeinek megfelelő tényleges megadóztatását. Ezért szükséges kikötni, hogy az ezen irányelv alapján információt cserélő tagállamoknak nem engedélyezhetik, hogy az információcserének a 77/799/EGK irányelv 8. cikkében megállapított korlátjaira támaszkodjanak.

(17) A szerkezeti különbségekből adódóan Ausztria, Belgium és Luxemburg nem tudja az automatikus információcserét a többi tagállammal egy időben alkalmazni. Mivel különösen egy fokozatosan 35 %-ig emelkedő arányú forrásadó biztosíthatja a minimális szintű tényleges adóztatást, egy átmeneti időszak alatt e három tagállamnak forrásadót kell alkalmaznia az ezen irányelv által szabályozott megtakarításból eredő jövedelmekre.

(18) Annak érdekében, hogy elkerüljék a bánásmódbeli különbségeket, Ausztriát, Belgiumot és Luxemburgot nem kötelezik, hogy alkalmazza az automatikus információcserét azelőtt, hogy a Svájci Államszövetség, az Andorrai Hercegség, a Monacói Hercegség és a San Marinó-i Köztársaság a kamatfizetés vonatkozásában megkeresés alapján történő hatékony információcserét biztosít.

(19) E tagállamoknak az e forrásadóból eredő bevételeik nagyobb részét át kell utalniuk a kamat haszonhúzójának illetősége szerinti tagállamnak.

(20) E tagállamoknak elő kell írniuk egy olyan eljárást, amely lehetővé teszi a más tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzóknak, hogy elkerülhessék e forrásadóztatást úgy, hogy a kifizetőjüket felhatalmazzák egy kamatkifizetésekről szóló jelentés készítésére vagy úgy, hogy annak egy, illetőségük szerinti tagállam illetékes hatósága által kiállított igazolást mutatnak be.

(21) A haszonhúzó illetősége szerinti tagállamnak biztosítania kell a kamatkifizetések bármilyen kettős adóztatásának elkerülését, amely e forrásadónak az ezen irányelvben meghatározott eljárásoknak megfelelően történő kivetéséből keletkezhet. Ennek olyan

([1]) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

▼B

módon kell történnie, hogy a tagállam e forrásadót a területén fizetendő adó összegéig beszámítja, és a levont többletadót visszatéríti a haszonhúzónak. E beszámítás helyett azonban biztosíthatja a forrásadó visszatérítését is.

(22) A piaci zavarok elkerülése érdekében ezen irányelvet az átmeneti időszak alatt nem kell alkalmazni egyes hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok kamatainak kifizetésére.

(23) Ezen irányelv nem zárja ki, hogy a tagállamok a területükön keletkező kamatra a forrásadónak az ezen irányelvben említettektől eltérő fajtáit vessék ki.

(24) Mindaddig, amíg az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino és a tagállamok vonatkozó függő vagy társult területei nem alkalmaznak az ezen irányelvben előírtakkal egyenértékű vagy azonos intézkedéseket, az említett országokba és területekre irányuló tőkekiáramlás veszélyeztetheti az ezen irányelv célkitűzéseinek elérését. Ezért szükséges, hogy az irányelvet ugyanazon időponttól kezdve alkalmazzák, amelytől kezdve az összes fenti ország és terület alkalmazza az ilyen intézkedéseket.

(25) A Bizottságnak háromévente jelentést kell tennie ezen irányelv működéséről, és javaslatot kell tennie a Tanács részére a megtakarításból származó jövedelmek tényleges megadóztatásának jobb biztosítása és a verseny nem kívánatos torzulásainak megszüntetése érdekében szükségesnek bizonyuló bármilyen módosításra vonatkozóan.

(26) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és az alapelveket, különösen azokat, amelyeket az Európai Unió alapjogi chartája elismert,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

(1) Ezen irányelv végső célja az, hogy lehetővé tegye az egyik tagállamból eredő, a másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy részére kamat formájában történő kifizetéseknek az utóbbi tagállam törvényeinek megfelelő tényleges adóztatását.

▼M4

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelv végrehajtásához szükséges feladatokat a belföldön letelepedett vagy adott esetben ott tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező kifizetők vagy más gazdasági szereplők elvégezzék, függetlenül a kamatkifizetést eredményező követelés kötelezettjének letelepedési helyétől.

▼M4

1a. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „gazdasági szereplő”: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény vagy bármilyen más, szakmai tevékenysége keretében eljárva rendszeresen vagy alkalmanként az ezen irányelv szerinti kamatkifizetést teljesítő vagy jóváíró jogi vagy természetes személy;

b) „tényleges ügyvezetési hely”: jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező szervezet esetében az a cím, amelyen a szervezet tevékenységének mint egésznek a folytatásához szükséges, legfontosabb ügyvezetési döntéseket meghozzák. Ha az ilyen döntéseket több országban vagy joghatóság alá tartozó területen hozzák meg, akkor azt a címet kell tényleges ügyvezetési helynek tekinteni, amelyen az – ezen irányelv értelmében vett – kamatkifizetést eredményező eszközökkel kapcsolatos legfontosabb ügyvezetési döntések többségét meghozzák;

c) „tényleges ügyvezetési hely” vagyonkezelő társaság vagy egyéb jogi konstrukció esetében:

i. a jogi konstrukció eszközeinek kezeléséhez kapcsolódó legfontosabb ügyvezetési döntésekért elsődlegesen felelős természetes személy, – vagyonkezelő társaság esetében a vagyonkezelő – állandó címe. Ha egynél több természetes személy rendelkezik ilyen elsődleges felelősséggel, akkor az – ezen irányelv értelmében vett – kamatkifizetést eredményező eszközökhöz kapcsolódó legfontosabb ügyvezetési döntések többségéért elsődlegesen felelős személy állandó címét kell tényleges ügyvezetési helynek tekinteni, vagy

ii. az a cím, amelyen a jogi konstrukció eszközeinek kezeléséért elsődlegesen felelős jogi személy – vagyonkezelő társaság esetében a vagyonkezelő – a jogi konstrukció ilyen eszközeivel kapcsolatos legfontosabb ügyvezetési döntések többségét meghozza. Ha a legfontosabb ügyvezetési döntéseket több országban vagy joghatóság alá tartozó területen hozzák meg, akkor azt a címet kell tényleges ügyvezetési helynek tekinteni, amelyen az – ezen irányelv értelmében vett – kamatkifizetést eredményező eszközökkel kapcsolatos legfontosabb ügyvezetési döntések többségét meghozzák;

d) „tényleges adóztatás alá esik”: azt jelenti, hogy egy szervezet vagy jogi konstrukció illetőséggel nem rendelkező tagjainak tulajdonítható teljes jövedelem vagy e jövedelem egy része – beleértve a kamatkifizetést – után adóköteles.

2. cikk

A haszonhúzó fogalmának meghatározása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában, és a (2)–(4) bekezdés sérelme nélkül, „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatot szerez, vagy bármely természetes személy, akinek kamatot írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá, azaz, ha:

▼M4

a) a 4. cikk (1) bekezdése szerinti kifizetőként jár el;

b) egy jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező szervezet nevében jár el, és a kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplővel közli az adott szervezet nevét, jogi formáját, letelepedési helyének címét és amennyiben az más országban vagy joghatóság alá tartozó területen található, a szervezet tényleges ügyvezetési helyének címét;

c) egy jogi konstrukció nevében jár el, és a kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplővel közli az adott konstrukció esetleges nevét, jogi formáját, tényleges ügyvezetési helyének címét, és az 1a. cikk c) pontjában említett jogi vagy természetes személy nevét; vagy

d) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően közli a kifizetővel e haszonhúzó személyazonosságát.

(2) Amennyiben egy kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy lehetséges, hogy a kamatban részesülő természetes személy vagy akinek a kamatot jóváírják, nem a haszonhúzó, továbbá az (1) bekezdés a), b) pontja vagy c) pontja nem vonatkozik az említett természetes személyre, köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó személyazonosságának a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően történő megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a szóban forgó természetes személyt kell haszonhúzónak tekintenie.

(3) Amennyiben egy, a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]), 2. cikkének hatálya alá is tartozó gazdasági szereplő kamatot fizet vagy ír jóvá olyan szervezet vagy jogi konstrukció részére, amely nem esik tényleges adóztatás alá, és amely az ezen irányelv 7. cikkében említett területen és az ezen irányelv intézkedéseivel azonos vagy azokkal egyenértékű intézkedéseket előíró megállapodások és rendelkezések területi hatályán kívüli országban vagy joghatóság alá tartozó területen telepedett le vagy ott rendelkezik tényleges ügyvezetési hellyel, az e bekezdés második-ötödik albekezdését kell alkalmazni.

A kifizetés közvetlenül a gazdasági szereplő tagállamától eltérő tagállamban illetősséggel rendelkező és a 2005/60/EK irányelv 3. cikkének 6. pontjában a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosaként meghatározott természetes személy javára történt kifizetésnek vagy jóváírásnak minősül. Ezen természetes személy személyazonosságát az említett irányelv 7. cikke, valamint 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedésekkel összhangban kell megállapítani. Ez a természetes személy ezen irányelv alkalmazásában is haszonhúzónak tekintendő.

Az első albekezdés alkalmazásában az I. melléklet indikatív jegyzékében említett szervezet- és jogikonstrukció-kategóriákat tényleges adóztatás alá nem esőnek kell tekinteni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

▼M4

Az első albekezdésben említett gazdasági szereplő a szervezet vagy jogi konstrukció nevében eljáró bármely természetes személy által, különösen az (1) bekezdés b) és c) pontjával összhangban közölt információk felhasználásával – kivéve abban az esetben, ha a gazdasági szereplő annál megbízhatóbb információk birtokában van, és azok alapján a kapott tájékoztatás helytelennek vagy e bekezdés alkalmazása céljából nem teljesnek tekinthető – megállapítja a szervezet vagy jogi konstrukció jogi formáját és letelepedési helyét, illetve adott esetben a tényleges ügyvezetési helyét.

Amennyiben egy szervezet vagy jogi konstrukció nem tartozik az I. mellékletben említett egyik kategóriába sem, vagy ha azon kategóriákba tartozik, de saját állítása szerint tényleges adóztatás alá esik, az első albekezdésben említett gazdasági szereplő az általánosan ismert tények alapján, illetve a szervezet vagy jogi konstrukció által benyújtott, vagy a 2005/60/EK irányelvvel összhangban hozott ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében rendelkezésre álló hivatalos dokumentumok alapján állapítja meg, hogy a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges adóztatás alá esik-e.

(4) Ha egy szervezetet vagy jogi konstrukciót a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban a kamat kifizetésekor vagy ilyen kifizetés jóváírásakor kifizetőnek tekintenek, a kamatkifizetés az alábbi természetes személyek számára esedékes kamatkifizetésnek minősül, aki(ke)t ezen irányelv alkalmazásában haszonhúzónak kell tekinteni:

a) minden olyan természetes személy, akit a kamatkifizetést eredményező eszközökből származó jövedelem vagy ilyen kifizetést képviselő más eszközök megilletnek, amikor a szervezet vagy jogi konstrukció a kifizetést megkapja vagy amikor a kifizetést a nevében jóváírják, az e jövedelemre való jogosultsága arányában;

b) a kamatkifizetést eredményező eszközökből származó jövedelem vagy az ilyen kifizetést képviselő más eszközök bármely része tekintetében, ha az a) pontban említett természetes személyek egyike sem jogosult arra, amikor a szervezet vagy jogi konstrukció a kifizetést megkapja vagy amikor a kifizetést a nevében jóváírják, akkor minden olyan természetes személy, aki közvetlenül vagy közvetve hozzájárult a szóban forgó szervezet vagy jogi konstrukció eszközeihez, függetlenül attól, hogy ez a természetes személy jogosult-e a szervezet vagy jogi konstrukció eszközeire vagy jövedelmére;

c) ha a kamatkifizetés kézhezvétele vagy jóváírása időpontjában az a) vagy a b) pontban említett természetes személyek sem együttesen, sem külön-külön nem jogosultak a kamatkifizetést eredményező eszközökből származó teljes jövedelemre vagy az ilyen kifizetést képviselő összes egyéb eszközre, akkor – az ezen jövedelemre való jogosultsága arányában – minden olyan természetes személy, aki egy későbbi időpontban jogosulttá válik az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközök egészére vagy egy részére vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre. Az adott természetes személy részére esedékesnek minősülő teljes összeg nem haladhatja meg a szervezet vagy jogi konstrukció által kapott vagy számára jóváírt kamatkifizetés teljes összegét, az összeg azon részének levonása után, amelyet e bekezdéssel összhangban az a) vagy a b) pontban említett természetes személy számára írtak jóvá.

▼M4

3. cikk

A haszonhúzók személyazonossága és illetősége

(1) Saját területén belül minden tagállam elfogadja azokat az eljárásokat és biztosítja azok alkalmazását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének a 8–12. cikk alkalmazásában történő azonosítását.

Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.

(2) A kifizető a haszonhúzó személyazonosságát az alábbi minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek a következőképpen változnak attól függően, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a haszonhúzó között:

a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető különösen a letelepedése szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 2005/60/EK irányelv alapján a rendelkezésére álló információk felhasználásával megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll;

b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogviszonyok hiányában a végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből, lakcíméből, születési helyéből és idejéből, valamint – a (4) bekezdésben említett listával összhangban – a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából vagy azzal egyenértékű azonosítójából áll. A 2015. július 1. előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogviszonyok hiányában a végrehajtott ügyletekre vonatkozóan csak abban az esetben kell megadni a születési időt és helyet, ha ilyen adóazonosító szám vagy azzal egyenértékű azonosító nem áll rendelkezésre.

Az első albekezdés b) pontjában említett adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány vagy – adott esetben a (4) bekezdésben említett listában foglaltak szerint – bármely más hivatalos azonosító okmány alapján állapítják meg. Amennyiben ezekben az okmányokban az említett adatok nincsenek feltüntetve, azokat a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani.

(3) Amennyiben a haszonhúzó egy ország illetékes hatósága által a kifizetés időpontját megelőző – vagy egy olyan későbbi időpontot megelőző, amikor a kifizetés a haszonhúzó számára esedékessé válik – három éven belül kiállított illetőségigazolást mutat be önkéntesen, úgy kell tekinteni, hogy az adott országban rendelkezik illetőséggel. Ennek hiányában úgy kell tekinteni, hogy a haszonhúzó abban az országban rendelkezik illetőséggel, ahol állandó lakóhelye található. A kifizető a haszonhúzó állandó lakóhelyét a következő minimumszabályok alapján állapítja meg:

a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó aktuális állandó lakóhelyét különösen a letelepedése szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 2005/60/EK irányelv alapján, a rendelkezésére álló legjobb információk felhasználásával állapítja meg;

▼M4

b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogviszonyok hiányában a végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó aktuális állandó lakóhelyét a (2) bekezdés első albekezdése b) pontjában megállapított azonosítási eljárással meghatározott lakóhely alapján állapítja meg, amelyet a kifizető rendelkezésére álló legfrissebb dokumentáció alapján naprakésszé kell tenni.

Az első albekezdés b) pontjában említett esetekben, amennyiben a haszonhúzók valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt vagy más, személyazonosságot igazoló hivatalos személyazonosító okmányt mutatnak be, és kijelentik, hogy egy harmadik országban rendelkeznek illetőséggel, az illetőséget az azon harmadik ország illetékes hatósága által a kifizetés időpontját megelőző – vagy egy olyan későbbi időpontot megelőző, amikor a kifizetés a haszonhúzó számára esedékessé válik – három éven belül kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amely a haszonhúzó állítása szerint a lakóhelye. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet, a hivatalos személyazonosító igazolványt vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította. Azon haszonhúzók esetében, amelyekre vonatkozóan a kifizetőnek olyan hivatalos dokumentumok állnak rendelkezésére, amelyek bizonyítják, hogy – diplomáciai státusukhoz vagy más nemzetközileg elismert szabályokhoz kapcsolódó előjogaik következtében – állandó lakóhelyüktől eltérő országban rendelkeznek illetőséggel, az illetőséget a kifizető rendelkezésére álló említett dokumentumok felhasználásával kell megállapítani.

(4) Minden, adóazonosító számot vagy azzal egyenértékű azonosítót kibocsátó tagállam 2014. december 31-ig tájékoztatja a Bizottságot az említett szám vagy azonosító felépítéséről és formátumáról, valamint a kiadott azonosító számokra vonatkozó információkat tartalmazó hivatalos dokumentumokról. A tagállamok tájékoztatják továbbá a Bizottságot, ha e tekintetben bármilyen változás történik. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a kapott információk alapján összeállított listát.

4. cikk

Kifizetők

(1) A valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplő, aki közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet ki vagy kamatot ír jóvá, ezen irányelv alkalmazásában kifizetőnek minősül.

E bekezdés alkalmazásában lényegtelen, hogy az érintett gazdasági szereplő a jövedelmet eredményező követelés vagy értékpapír kötelezettje vagy kibocsátója, vagy a kötelezett vagy a kibocsátó vagy a haszonhúzó által a jövedelem kifizetésével vagy a jövedelem jóváírásával megbízott gazdasági szereplő.

A valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplőt ezen irányelv alkalmazásában szintén kifizetőnek kell tekinteni a következő feltételek teljesülése esetén:

a) a gazdasági szereplő kamatot fizet ki, vagy ilyen kifizetést ír jóvá egy másik, a 7. cikkben említett területen és az ezen irányelv intézkedéseivel azonos vagy azokkal egyenértékű intézkedéseket előíró

▼M4

megállapodások és rendelkezések területi hatályán kívül letelepedett gazdasági szereplő javára – az első gazdasági szereplő állandó telephelyét vagy leányvállalatát is ideértve –, és

b) az első gazdasági szereplő a rendelkezésére álló információk alapján okkal feltételezi, hogy a második gazdasági szereplő a jövedelem kifizetését vagy egy ilyen kifizetés jóváírását közvetlenül egy olyan haszonhúzó javára fogja végrehajtani, aki az első gazdasági szereplő tudomása szerint – a 3. cikkre tekintettel – egy másik tagállamban illetőséggel rendelkező természetes személy.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett feltételek teljesülése esetén az első gazdasági szereplő által teljesített vagy jóváírt kifizetés közvetlenül az első albekezdés b) pontjában említett haszonhúzó javára teljesített vagy jóváírt kifizetésnek minősül.

(2) Kifizetőnek kell tekinteni a kamat kifizetésekor vagy ilyen kifizetés jóváírásakor azt a valamely tagállamban tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező szervezetet vagy jogi konstrukciót, amely nem esik tényleges adóztatás alá a közvetlen adókra vonatkozó, a szervezet vagy jogi konstrukció ezen tényleges ügyvezetési helye szerinti államban, a letelepedési helye szerinti tagállamban vagy minden olyan országban vagy joghatóság alá tartozó területen alkalmazandó általános szabályok alapján, amelyben más módon adóügyi illetőséggel rendelkezik.

E bekezdés alkalmazásában a II. melléklet indikatív jegyzékében említett szervezet- és jogikonstrukció-kategóriákat tényleges adóztatás alá nem esőnek kell tekinteni.

Amennyiben egy szervezet vagy jogi konstrukció nem tartozik a II. mellékletben említett egyik kategóriába sem, vagy ha a melléklet hatálya alá tartozik, de saját állítása szerint tényleges adóztatás alá esik, a gazdasági szereplő az általánosan ismert tények alapján, illetve a szervezet vagy jogi konstrukció által benyújtott, vagy a 2005/60/EK irányelvvel összhangban hozott ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében rendelkezésre álló hivatalos dokumentumok alapján állapítja meg, hogy a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges adóztatás alá esik-e.

A valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplő, aki az ebben a bekezdésben említett olyan szervezet vagy jogi konstrukció javára fizet ki vagy ír jóvá kamatot, amelynek tényleges ügyvezetési helye a gazdasági szervezet letelepedési helye szerinti államtól eltérő tagállamban található, tájékoztatja letelepedése szerinti tagállamának illetékes hatóságát az alábbiaknak a 2. cikk (3) bekezdése negyedik albekezdésében említett információk vagy más rendelkezésre álló információk felhasználásával történt megállapításáról:

i. a szervezet vagy jogi konstrukció neve, ha rendelkezésre áll;

ii. jogi formája;

iii. tényleges ügyvezetési helye;

▼M4

iv. a szervezetnek vagy jogi konstrukciónak kifizetett vagy részére jóváírt kamatnak a 8. cikkel összhangban megállapított teljes összege;

v. az utolsó kamatkifizetés időpontja.

Az e bekezdés első albekezdésében említett szervezetek vagy jogi konstrukciók számára történt kamatkifizetés vagy kamatjóváírás haszonhúzójának tekintendő természetes személyeket a 2. cikk (4) bekezdésében foglalt szabályokkal összhangban kell meghatározni. Ha a 2. cikk (4) bekezdésének c) pontja alkalmazandó, akkor amennyiben egy természetes személy egy későbbi időpontban válik jogosulttá az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközökre vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre, úgy a szervezetnek vagy jogi konstrukciónak a tényleges ügyvezetésének helye szerinti tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátania a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott információkat. A szervezetnek vagy jogi konstrukciónak tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot továbbá a tényleges ügyvezetési helyével kapcsolatos mindennemű változásról.

Az ötödik albekezdésben említett kötelezettségek a szervezet vagy jogi konstrukció számára történt utolsó kamatkifizetés vagy -jóváírás dátumától vagy azon legutolsó időponttól számított 10 évig maradnak hatályban, amikor a természetes személy jogosulttá vált az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközökre vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre, attól függően, hogy melyik időpont esik későbbre.

Abban az esetben, ha a 2. cikk (4) bekezdésének c) pontját kell alkalmazni, ha a szervezet vagy jogi konstrukció más tagállamba helyezi át tényleges ügyvezetésének helyét, akkor az első tagállam illetékes hatósága megosztja az alábbi információkat az új tagállam illetékes hatóságával:

i. a szervezet vagy jogi konstrukció számára történt azon kamatkifizetés vagy -jóváírás összege, amelyre az érintett eszközökre vonatkozó korábbi jogosultság továbbra sem terjed ki;

ii. a szervezet vagy jogi konstrukció számára történt utolsó kamatkifizetés vagy -jóváírás időpontja vagy azon legutolsó időpont, amikor a természetes személy jogosulttá vált az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközök egészére vagy egy részére vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre, attól függően, hogy melyik időpont esik későbbre.

Ezt a bekezdést nem kell alkalmazni, ha a szervezet vagy jogi konstrukció bizonyítékkal tud szolgálni arra vonatkozóan, hogy az alábbi esetek valamelyike vonatkozik rá:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdése d) pontjának i. és iii. alpontjában vagy e) pontjának i. és iii. alpontjában meghatározott kollektív befektetési vállalkozás vagy más kollektív befektetési alap, illetve forma;

b) nyugdíj- vagy biztosítási szolgáltatásokat nyújtó intézmény, vagy ilyen intézmény által a vagyoni eszközeinek kezelésével megbízott vállalkozás;

▼M4

c) az adóügyi illetősége vagy tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállamban alkalmazandó eljárások alapján elismerték, hogy a közvetlen adózásra vonatkozó általános szabályok alapján mentesíteni kell a tényleges adóztatás alól, mivel kizárólag közhasznú jótékonysági célokat szolgál;

d) olyan haszonhúzói társulás, amelynek vonatkozásában a kifizetést teljesítő vagy jóváíró gazdasági szereplő a 3. cikknek megfelelően meghatározta valamennyi haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét, és ezért a gazdasági szereplő az e cikk (1) bekezdése szerinti kifizetőként jár el.

(3) A (2) bekezdésben említett azon szervezetek, amelyek hasonlóak a (2) bekezdés nyolcadik albekezdése a) pontjában említett kollektív befektetési vállalkozásokhoz vagy más kollektív befektetési alapokhoz, illetve formákhoz, választhatják azt a lehetőséget, hogy ezen irányelv alkalmazásában ilyen vállalkozásként, alapként, illetve formaként kezeljék őket.

Amennyiben egy szervezet él az e bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőséggel, a tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállam igazolást állít ki erről. A szervezet bemutatja az igazolást a kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplőnek. Ez esetben a gazdasági szereplő mentesül a (2) bekezdés negyedik albekezdésében foglalt kötelezettségek alól.

Ezen irányelv hatékony alkalmazásának biztosítása céljából a tagállamok a saját területükön tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező szervezetek számára megállapítják az e bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőség részletes szabályait.

▼B

5. cikk

Az illetékes hatóság fogalmának meghatározása

Ezen irányelv alkalmazásában „illetékes hatóság”:

a) a tagállamokban bármely olyan hatóság, amelyet a tagállamok bejelentettek a Bizottságnak;

b) a harmadik országokban a kétoldalú vagy többoldalú adóegyezmények alapján illetékes hatóság, vagy ennek hiányában olyan más hatóság, amely illetőségigazolás kiállítására jogosult.

▼M4

6. cikk

A kamat fogalmának meghatározása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „kamat”:

a) valamennyi követeléshez kacsolódó, számlára kifizetett vagy arra jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy ad-e jogot a kötelezett nyereségéből való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adóssághelevelekből származó jövedelmek, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adóssághelevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat is; a késedelmi kamatokból származó jövedelmek nem tekintendők kamatnak;

▼M4

b) bármely típusú értékpapírhoz kapcsolódó, kifizetett, megszerzett vagy számlán jóváírt bármely jövedelem, kivéve, ha a jövedelem közvetlenül kamatkifizetésnek minősül az a), c), d) vagy e) ponttal összhangban, és amennyiben:

i. a tőke megtérülésére vonatkozóan a kibocsátás időpontjában meghatározott feltételek kötelezettségvállalást tartalmaznak arra, hogy a befektető a futamidő végén legalább a befektetett tőke 95 %-át visszakapja, vagy

ii. a kibocsátás időpontjában meghatározott feltételek legalább 95 %-os kapcsolatot teremtenek az értékpapírból származó jövedelem és az a), c), d) vagy e) pontban említett típusú kamat, illetve jövedelem között;

c) az a) pontban említett követelések átruházásakor, beváltásakor vagy visszavásárlásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat és a b) pontban említett értékpapírok átruházásakor, beváltásakor vagy visszavásárlásakor keletkezett vagy tőkésített valamennyi jövedelem;

d) az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett kifizetésekből közvetlenül vagy közvetve többek között a 4. cikk (2) bekezdésében említett szervezeten vagy jogi konstrukción keresztül juttatott jövedelmek, ha azokat a következők osztják ki:

i. olyan kollektív befektetési vállalkozások vagy más kollektív befektetési alapok, illetve formák, amelyeket a tagállamok valamelyikében vagy az Európai Gazdasági Térségnek az Unióhoz nem tartozó országaiban érvényes jogszabályoknak megfelelően az említett kategóriákba tartozókként nyilvántartásba vettek, vagy amelyek ezen államok vagy országok kollektív befektetési alapokra vagy formákra vonatkozó joga alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkeznek. Ez független az adott vállalkozások, alapok vagy formák jogi formájától, és független attól is, hogy a részesedéseik megvásárlása, átruházása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e;

ii. a 4. cikk (3) bekezdése szerinti választási lehetőséggel élő szervezetek;

iii. a 7. cikkben említett területen kívül, valamint az Európai Gazdasági Térségen kívül letelepedett bármely kollektív befektetési alap vagy forma. Ez független az adott alap vagy forma jogi formájától, és független attól is, hogy a részesedéseinek megvásárlása, átruházása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e;

e) a következő vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok vagy formák részesedéseinek átruházásakor, beváltásakor vagy visszavásárlásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek eszközeik több mint 40 %-át közvetlenül vagy közvetve más ilyen vállalkozásokon, befektetési alapokon illetve formákon, vagy a 4. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteken vagy jogi konstrukciókon keresztül az e bekezdés a) pontjában említett követelésekbe vagy az e bekezdés b) pontjában említett értékpapírokba fektetik be:

▼M4

i. olyan kollektív befektetési vállalkozások vagy más kollektív befektetési alapok, illetve formák, amelyeket a tagállamok valamelyikében vagy az Európai Gazdasági Térségnek az Unióhoz nem tartozó országaiban érvényes, kollektív befektetési alapokra, illetve formákra vonatkozó jognak megfelelően az említett kategóriákba tartozókként nyilvántartásba vettek, vagy amelyek ezen államok vagy országok joga alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkeznek. Ez független az adott vállalkozások, alapok vagy formák jogi formájától, és független attól is, hogy a részesedéseik megvásárlása, átruházása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e;

ii. a 4. cikk (3) bekezdése szerinti választási lehetőséggel élő szervezetek;

iii. a 7. cikkben említett területen kívül, valamint az Európai Gazdasági Térségen kívül letelepedett bármely kollektív befektetési alap vagy forma. Ez független az adott alap vagy forma jogi formájától, és független attól is, hogy részesedéseinek átruházása, beváltása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e.

E pont alkalmazásában nem tekintendők az a) pontban említett követelésnek vagy a b) pontban említett értékpapírnak a vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák azon eszközei, amelyeket az adott vállalkozás, szervezet, jogi konstrukció, befektetési alap vagy forma az általa kötött megállapodások, szerződések vagy más jogi dokumentáció értelmében a befektetési céljai megvalósítása érdekében biztosítékként köteles tartani, és amelyeknek a befektető nem részes fele és nem rendelkezik törvényes jogokkal;

f) életbiztosítási szerződésből származó haszon, amennyiben:

i. a szerződés hozamgaranciát tartalmaz, vagy

ii. a szerződés tényleges teljesítménye több mint 40 %-ban függ az a), b), c), d) és e) pontban említett kamattól vagy jövedelemtől.

E pont alkalmazásában az életbiztosítási szerződésből származó haszonnak kell tekinteni azt a többletet, amelyet az életbiztosító által az életbiztosítási szerződés lejáratát megelőzően teljesített visszafizetések vagy részösszeg-visszafizetések képeznek, valamint az életbiztosító által teljesített bármely kifizetést azon összegen felül, amelyet az életbiztosítónak ugyanazon életbiztosítási szerződés alapján összesen befizetettek. Amennyiben az életbiztosítást részben vagy egészben harmadik félre ruházzák át, az átruházott szerződés értékének az életbiztosító részére befizetett teljes összegen felüli többletét szintén az életbiztosítási szerződésből származó haszonnak kell tekinteni. A kizárólag nyugdíjat vagy legalább öt éven keresztül fizetett fix összegű életjáradékot nyújtó életbiztosítási szerződésből származó haszon csak akkor tekinthető életbiztosításból származó haszonnak, ha az az ötéves időszak lejárta előtt teljesített visszafizetés vagy ezen időtartamon belüli átruházás egy harmadik félre. A kizárólag haláleset, rokkantság vagy betegség esetén kifizetett összeget nem kell az életbiztosítási szerződésből származó haszonnak tekinteni.

▼M4

A tagállamok azonban dönthetnek úgy, hogy a szabályaikkal összhangban bejegyzett vagy a joguk alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkező kollektív befektetési vállalkozások vagy más kollektív befektetési alapok, illetve formák esetében az első albekezdés e) pontjában szereplő jövedelmeket csak olyan mértékben tekintik kamatkifizetésnek, amennyiben az ilyen jövedelem az első albekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségnek felel meg.

Az első albekezdés f) pontjának ii. alpontját illetően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hozam összetételétől függetlenül a kamatkifizetés meghatározásába tartozónak tekintik az olyan hasznot is, amelyet az adott állambeli illetőségű életbiztosító fizetett ki vagy amely ilyen biztosítótól származik.

Amennyiben valamely tagállam él a második vagy a harmadik albekezdésben említett egyik vagy mindkét választási lehetőséggel, erről tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a lehetőség igénybevételének tényét, és – a közzététel napjától számított hatállyal – a választás a többi tagállamra is kötelező érvényű.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik a kifizetett, megszerzett vagy jóváírt jövedelem összegére vonatkozó információval, a teljes kifizetett összeget kamatnak kell tekinteni.

Az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik az átruházáskor, beváltáskor vagy visszavásárláskor felhalmozódott vagy tőkésített kamat vagy jövedelem összegére vonatkozó információval, a teljes kifizetett összeget kamatnak kell tekinteni.

Az (1) bekezdés első albekezdésének d) és e) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik az említett albekezdés a), b) és c) pontja értelmében vett kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatnak kell tekinteni.

Az (1) bekezdés első albekezdésének f) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik az életbiztosítási szerződésből származó haszon összegére vonatkozó információval, a teljes kifizetett összeget kamatnak kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik információval a követelésekbe, értékpapírokba, illetve az említett pont meghatározása szerinti részesedésekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40 % felettinek kell tekinteni. Amennyiben nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részesedés átruházásából, beváltásából vagy visszavásárlásából eredő jövedelemnek.

Az (1) bekezdés első albekezdése f) pontjának ii. alpontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik információval az említett albekezdés a), b), c), d) vagy e) pontja értelmében vett kamatkifizetésekhez kapcsolódó hozamszázalékról, akkor azt 40 % felettinek kell tekinteni.

▼M4

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott kamatot a 4. cikk (2) bekezdésében említett szervezet vagy jogi konstrukció számára fizetik ki vagy egy ilyen szervezet vagy jogi konstrukció számláján írják jóvá, akkor azt a 2. cikk (4) bekezdésében említett természetes személy számára esedékes kamatnak kell tekinteni. Szervezet esetében ez csak akkor alkalmazandó, ha a szervezet nem élt a 4. cikk (3) bekezdésében említett választási lehetőséggel.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének c) és e) pontja tekintetében a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a területükön lévő kifizetők évesítsék az egy évet meg nem haladó időszakra vonatkozó kamatot vagy egyéb megfelelő jövedelmet, és ezt az éves szinten megállapított kamatot vagy egyéb megfelelő jövedelmet kamatként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik átruházás, beváltás vagy visszavásárlás.

(6) Az (1) bekezdés első albekezdésének d) és e) pontjától eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kamat fogalmából kizárnak bármely, az említett rendelkezésekben szereplő, ezen államok joga alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkező vállalkozásoktól, szervezetektől vagy befektetési alapoktól, illetve formáktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen vállalkozásoknak, szervezeteknek, befektetési alapoknak, illetve formáknak az említett albekezdés a) pontjában említett követelésekbe vagy az említett albekezdés b) pontjában említett értékpapírokba való közvetlen vagy közvetett befektetései nem haladják meg eszközeik 15 %-át.

A (4) bekezdéstől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett kamat fogalmából kizárják azon kamatkifizetéseket, amelyeket a 4. cikk (2) bekezdésében említett, területükön tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező szervezetek vagy jogi konstrukciók számára fizettek ki vagy ezek számláin írtak jóvá, amennyiben az ilyen szervezeteknek vagy jogi konstrukcióknak az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett követelésekbe vagy az említett albekezdés b) pontjában említett értékpapírokba való befektetései nem haladják meg eszközeik 15 %-át. Szervezet esetében ez csak akkor alkalmazandó, ha a szervezet nem élt a 4. cikk (3) bekezdésében említett választási lehetőséggel.

Amennyiben valamely tagállam él az első és második albekezdésben említett egyik vagy mindkét választási lehetőséggel, arról tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a választás tényét, és – a közzététel napjától számított hatállyal – a választás a többi tagállamra is kötelező érvényű.

(7) Az (1) bekezdés első albekezdése e) pontjában és f) pontjának ii. alpontjában, valamint a (3) bekezdésben említett 40 %-os küszöb 2016. január 1-jétől 25 %-ra változik.

(8) Az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjában, valamint a (6) bekezdésben említett százalékos arányt az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák működését szabályozó dokumentációban meghatározott befektetési politika, befektetési stratégia vagy célkitűzések alapján kell meghatározni.

E bekezdés alkalmazásában a dokumentáció az alábbiakat tartalmazza:

▼M4

a) az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák alapszabálya vagy létesítő okirata;

b) az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák által kötött és egy gazdasági szereplő rendelkezésére bocsátott megállapodások, szerződések vagy egyéb jogi dokumentációk; valamint

c) az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák által vagy nevében kiadott és a befektetők rendelkezésére bocsátott prospektusok és hasonló dokumentumok.

Amennyiben a dokumentáció nem határoz meg befektetési politikát vagy befektetési stratégiát és célokat, a százalékos arányt az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák eszközeinek tényleges összetétele alapján kell meghatározni, az azon időpontot megelőző legutolsó számviteli időszakuk elején vagy az első féléves jelentés időpontjában, valamint ezen időszak végén meglévő eszközök átlaga alapján, amikor a kifizető a haszonhúzó javára a kamatot kifizeti vagy jóváírja. Az újonnan létrehozott vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák eszközeinek tényleges összetételét a működésük kezdetének időpontjában és a működést szabályozó dokumentációban foglaltak szerinti első eszközértékelés időpontjában meglévő eszközök átlaga alapján kell meghatározni.

Az eszközök összetételét az azon tagállamban vagy az Európai Gazdasági Térségnek az Unióhoz nem tartozó azon országában alkalmazandó szabályok szerint kell meghatározni, amelyben a kollektív befektetési vállalkozást vagy más kollektív befektetési alapot, illetve formát mint ilyet bejegyezték, vagy amelyiknek a jogszabályai az alapszabályra vagy létesítő okiratra vonatkoznak. Az ilyen módon meghatározott összetétel a többi tagállamra nézve kötelező érvényű.

(9) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett jövedelmet csak akkor kell kamatnak tekinteni, ha az adott jövedelmet eredményező értékpapírokat 2014. július 1-jén vagy azt követően bocsátották ki először. Az ezen időpont előtt kibocsátott értékpapírokat nem kell figyelembe venni az említett albekezdés e) pontjában és a (6) bekezdésben említett százalékok megállapításakor.

(10) Az életbiztosítási szerződésből származó hasznot csak akkor kell az (1) bekezdés első albekezdésének f) pontjának megfelelően kamatnak tekinteni, ha a hasznot eredményező életbiztosítási szerződést első ízben 2014. július 1-jén vagy azt követően kötötték meg.

(11) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően engedélyezett ÁÉKBV-ktől eltérő, bejegyzett kollektív befektetési vállalkozások részesedéseinek átruházásából, beváltásából vagy visszavásárlásából származó, az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjának i. alpontjában említett jövedelmet csak akkor tekintik kamatnak, ha az e vállalkozások számára 2014. július 1-jén vagy azt követően vált esedékessé.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

▼B

7. cikk

Területi hatály

Ezen irányelvet az olyan kifizető által kifizetett kamatra kell alkalmazni, amely azon a területen telepedett le, amelyre a Szerződés annak 299. cikke értelmében vonatkozik.

II. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

▼M4

8. cikk

Kifizető általi információszolgáltatás

(1) Amennyiben a haszonhúzó a kifizetőétől eltérő tagállamban bír illetőséggel, a kifizető által a letelepedése szerinti tagállam illetékes hatósága részére kötelezően szolgáltatott információ legalább a következőket tartalmazza:

a) a haszonhúzó 3. cikknek megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége, vagy – haszonhúzói társulás esetén – az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamennyi haszonhúzó személyazonossága és illetősége;

b) a kifizető neve és címe;

c) a haszonhúzó bankszámlaszáma, illetve ennek hiányában a kamatkifizetést eredményező követelés vagy ezt a kifizetést eredményező életbiztosítási szerződés, értékpapír vagy részesedés meghatározása;

d) a (2) bekezdés szerinti kamatkifizetésre vonatkozó információk.

Amennyiben a haszonhúzó lakóhelye a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető tényleges ügyvezetési helye szerintitől eltérő tagállamban található, az ilyen kifizető benyújtja a tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának az e bekezdés első albekezdése a)–d) pontjában meghatározott információkat. A kifizető ezenkívül jelenti az alábbiakat is:

i. az általa kapott vagy javára jóváírt azon teljes kamatösszeg, amelyet a haszonhúzói számára esedékessé váló kamatnak kell tekinteni;

ii. amennyiben egy természetes személy a 2. cikk (4) bekezdésének c) pontja szerint haszonhúzóvá válik, azon összeg, amelyet e természetes személy számára esedékesnek kell tekinteni, valamint az így megállapított esedékesség időpontja.

(2) A kifizető által a kamatkifizetés tekintetében kötelezően szolgáltatott információk minimális adattartalma a következő kamatkategóriákat különbözteti meg:

▼M4

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: a kifizetett vagy jóváírt kamat összege;

b) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: vagy a kifizetett, megszerzett vagy számlán jóváírt jövedelem, vagy a kifizetés teljes összege;

c) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) vagy e) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: vagy az említett pontokban említett kamat vagy jövedelem összege, vagy az átruházásból, beváltásból vagy visszavásárlásból eredő jövedelmek teljes összege;

d) 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: vagy az említett pontban említett jövedelem összege, vagy a kifizetett teljes összeg;

e) a 6. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetében: az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó egyes haszonhúzókat megillető kamat összege;

f) amennyiben egy tagállam él a 6. cikk (5) bekezdése szerinti választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat vagy egyéb megfelelő jövedelem összege;

g) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: vagy az említett rendelkezésnek megfelelően számított haszon, vagy a kifizetés teljes összege. Amennyiben – harmadik félre történő átruházás esetén – a kifizetőnek nem áll rendelkezésére az adományozott értékre vonatkozó információ: az életbiztosítónak az életbiztosítási szerződés alapján befizetett összegek együttesen.

A kifizető tájékoztatja a letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát, vagy – a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető esetében – a tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát, amikor az e bekezdés első albekezdésének b), c), d) és g) pontja szerinti teljes összegekről jelentést tesz.

(3) Haszonhúzói társulás esetén a kifizető tájékoztatja a letelepedési helye szerinti vagy – a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető esetében – a tényleges ügyvezetésének helye szerinti tagállam illetékes hatóságát, hogy az egyes haszonhúzók tekintetében bejelentett összeg a haszonhúzókat együttesen megillető teljes összeg, a haszonhúzónak járó rész vagy egyenlő rész.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik a kifizetők számára, hogy csak a következő információkat szolgáltassák:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és d) pontja szerinti kamatkifizetések esetében: a kamat vagy jövedelem teljes összege;

▼M4

b) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) vagy e) pontja szerinti kamatkifizetések esetében: az ilyen kifizetésekhez kapcsolódó átruházásból, beváltásból vagy visszavásárlásból eredő jövedelmek teljes összege;

c) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja szerinti kamatkifizetések esetében: vagy az olyan haszon, amelyről a kifizető az ezen irányelv végrehajtásához szükségesektől eltérő jogszabályi rendelkezések alapján más módon, akár közvetlenül, akár adóügyi képviselőjén vagy egy másik tagállam illetékes hatóságán keresztül nem tájékoztatta a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságát, vagy pedig az ilyen kifizetéseket eredményező életbiztosítási szerződések alapján kifizetett teljes összeg.

A kifizető tájékoztatást ad arról, hogy az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontja szerinti teljes összegekről tesz-e jelentést.

▼B

9. cikk

Automatikus információcsere

(1) A kifizető tagállamának illetékes hatósága a 8. cikkben említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságával.

▼M4

(1a) A gazdasági szereplő illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága megküldi a 4. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett információt azon másik tagállam illetékes hatóságának, amelyben a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges ügyvezetési helye található.

(1b) Amennyiben a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető a tényleges ügyvezetését másik tagállamba helyezte át, az első tagállam illetékes hatósága megküldi az új tagállam illetékes hatóságának a 4. cikk (2) bekezdésének hetedik albekezdésében említett információt.

(2) A tájékoztatásnak automatikusan, évente legalább egyszer, a kifizető vagy gazdasági szereplő tagállama adóévének végét követő hat hónapon belül kell megtörténnie, és az érintett év során történt alábbi eseményekre kell kiterjednie:

i. minden kamatkifizetés;

ii. minden olyan eset, amikor természetes személyek a 2. cikk (4) bekezdése szerint haszonhúzóvá váltak;

iii. a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizetők tényleges ügyvezetési helyének minden változása.

▼B

(3) Ezen irányelv eltérő rendelkezései hiányában, a 77/799/EGK irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni az ezen irányelv szerinti információcserére. A 77/799/EGK irányelv 8. cikke azonban nem vonatkozik az e fejezet alapján nyújtandó információra.

III. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

10. cikk

Átmeneti időszak

▼M4

(1) A 17. cikk (2) és (3) bekezdésében említett időponttól kezdődő átmeneti időszak alatt, valamint a 13. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel Luxemburg és Ausztria nem köteles a II. fejezet rendelkezéseit alkalmazni.

Ezen országok azonban a II. fejezetnek megfelelően a többi tagállamtól kapnak információt.

Az átmeneti időszak alatt ezen irányelv célja az, hogy biztosítsa az egyik tagállamban illetőséggel bíró természetes személy haszonhúzók számára kifizetett, valamely másik tagállamban keletkező, megtakarításokból származó kamatjövedelem minimális tényleges adóztatását.

▼B

(2) Az átmeneti időszak a következő időpontok közül a későbbit követő első teljes pénzügyi év végén fejeződik be:

— azon időpont, amelyen a Tanács egyhangú határozata alapján az Európai Közösség, valamint az Svájci Államszövetség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinó-i Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség közötti, 2002. április 18-án közzétett, az adóügyekkel kapcsolatos információcseréről szóló OECD modell egyezményben (a továbbiakban: OECD Modell Egyezmény) meghatározottak szerinti megkeresés alapján történő információcsere előírásáról szóló megállapodás hatályba lép, tekintettel a vonatkozó területeiken letelepedett kifizetők által az irányelv hatálya alá tartozó területen illetőséggel bíró haszonhúzók részére az ezen irányelvben meghatározottak szerint végrehajtott kamatkifizetésekre, továbbá az ilyen kifizetésekre a fentiekkel megegyező országok által a 11. cikk (1) bekezdésében említett megfelelő időszakokra vonatkozóan meghatározott arányú forrásadóra,

— azon időpont, amikor a Tanács egyhangú határozatot hoz arról, hogy az Amerikai Egyesült Államok kész az OECD Modell Egyezmény meghatározása szerinti megkeresés alapján történő információcserére, tekintettel a területén letelepedett kifizetők által az azon a területen lakó haszonhúzók részére végrehajtott kamatkifizetésekre, amelyekre az irányelv vonatkozik.

▼M4

(3) Az átmeneti időszak végén Luxemburg és Ausztria köteles alkalmazni a II. fejezet rendelkezéseit és köteles megszüntetni a 11. és 12. cikk szerinti forrásadónak és a bevétel megosztásának alkalmazását. Amennyiben az átmeneti időszak alatt Luxemburg vagy Ausztria a II. fejezet rendelkezéseinek alkalmazását választja, nem alkalmazza tovább a 11. és 12. cikk szerinti forrásadót és a bevétel megosztását.

▼B

11. cikk

Forrásadó

▼M4

(1) Amennyiben a haszonhúzó nem a kifizető letelepedése szerinti tagállamban bír illetőséggel, vagy a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető esetében, ha annak tényleges ügyvezetési helye nem ott található, a 10. cikkben említett átmeneti időszak alatt Luxemburg és Ausztria az átmeneti időszak első három évében 15 %-os, a következő három évben 20 %-os, azt követően pedig 35 %-os forrásadót vet ki a kamatra.

(2) A kifizető a következőképpen állapítja meg a forrásadót:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: a kifizetett vagy jóváírt kamat összegére;

b) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: a kifizetett, megszerzett vagy jóváírt jövedelmek összegére;

c) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) vagy e) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: vagy az ezekben a pontokban említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a haszonhúzó által viselt azonos hatású fizetési kötelezettség kivetésével az átruházásból, beváltásból vagy visszavásárlásból eredő jövedelem teljes összegére;

d) 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: az abban a pontban említett jövedelem összegére;

e) a 6. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetében: az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamennyi haszonhúzót megillető kamat összegére. A teljes megadóztatott összeg nem haladhatja meg a szervezet vagy jogi konstrukció által kapott vagy részére jóváírt kamat összegét;

f) amennyiben egy tagállam él a 6. cikk (5) bekezdése szerinti választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat vagy egyéb megfelelő jövedelem összegére;

▼M4

g) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: az említett rendelkezésnek megfelelően számított haszon összegére. A tagállamok engedélyezhetik, hogy a kifizetők csak az olyan haszonra vessenek ki forrásadót, amelyről a kifizető vagy annak adóügyi képviselője az ezen irányelv végrehajtásához szükségesektől eltérő jogszabályi rendelkezések alapján még nem tájékoztatta a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Amikor a kifizető átutalja a forrásadóból származó bevételt az illetékes hatóságnak, tájékoztatja azt a forrásadó által érintett haszonhúzók számáról, az illetőségük szerinti tagállamoknak megfelelő besorolásban.

▼B

(3) A ►M4 (2) bekezdés a), b) és c) pontjának ◄ alkalmazásában a forrásadót arányosan arra az időszakra kell megállapítani, amíg a követelés a haszonhúzónál volt. Ha a kifizető a birtokában lévő információ alapján nem tudja meghatározni ezt az időszakot, akkor úgy jár el, mintha a követelés a létezése teljes időtartama alatt a haszonhúzónál lett volna, hacsak a haszonhúzó nem szolgáltat bizonyítékot a szerzés időpontjára vonatkozóan.

(4) A forrásadónak a kifizető tagállama által történő kivetése nem zárja ki a haszonhúzó illetősége szerinti tagállamot a jövedelem nemzeti joga szerinti adóztatásából, amennyiben ez a Szerződéssel összeegyeztethető.

▼M4

(5) Az átmeneti időszak alatt a forrásadót kivető tagállamok előírhatják, hogy a 4. cikk (2) bekezdésében említett, tényleges ügyvezetési hellyel más tagállamban rendelkező szervezetnek vagy jogi konstrukciónak kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplőt az említett szervezet vagy jogi konstrukció helyett kifizetőnek tekintsék, és az erre a kamatra kivesse a forrásadót, kivéve, ha a szervezet vagy jogi konstrukció hivatalosan hozzájárult ahhoz, hogy nevét, jogi formáját, tényleges ügyvezetésének helyét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét a 4. cikk (2) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelően közöljék.

▼B

12. cikk

A bevétel megosztása

(1) A 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően forrásadót kivető tagállamok bevételük 25 %-át visszatartják és a bevétel 75 %-át átutalják a haszonhúzó illetősége szerinti tagállamnak.

(2) A 11. cikk (5) bekezdésének megfelelően forrásadót kivető tagállamok a bevétel 25 %-át visszatartják és 75 %-át átutalják a többi tagállamnak arányosan az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal.

▼B

(3) Az ilyen átutalásokra az (1) bekezdés esetén a kifizető tagállamában vagy a (2) bekezdés esetén a gazdasági szereplő tagállamában az adóév végét követő hat hónapon belül kerül sor.

(4) A forrásadót kivető tagállamok megteszik a bevételmegosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

▼M4

13. cikk

Forrásadó-eljárás alóli kivételek

(1) A 11. cikknek megfelelően forrásadót kivető tagállamok előírják a következő eljárások alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzó a forrásadó alóli mentességet kérelmezhesse:

a) egy olyan eljárás, amely lehetővé teszi a haszonhúzó számára, hogy kifejezetten meghatalmazza a kifizetőt, hogy a II. fejezetnek megfelelően információt szolgáltasson; e megbízás kiterjed az e kifizető által a haszonhúzó részére jóváírható minden kamatra; ilyen esetekben a 9. cikket kell alkalmazni.

b) egy olyan eljárás, amely biztosítja, hogy ne vessenek ki forrásadót, amennyiben a haszonhúzó bemutat kifizetőjének egy, az illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága által a nevére kiállított és a (2) bekezdésnek megfelelő igazolást.

(2) A haszonhúzó kérelmére az illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:

a) a haszonhúzó neve, lakcíme és adóazonosító száma vagy azzal egyenértékű egyéb azonosítója, valamint születési helye és ideje;

b) a kifizető neve és címe;

c) a haszonhúzó bankszámlaszáma vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jele.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

▼B

14. cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) A haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően biztosítja a 11. cikkben említett forrásadó kivetéséből eredő kettős adóztatás elkerülését.

▼B

(2) ►M4 Amennyiben a haszonhúzónak jóváírt kamatra a kifizető tagállamában forrásadót állapítanak meg, akkor a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a haszonhúzó részére a nemzeti jogának megfelelően beszámítást biztosít a levont adónak megfelelő összeg erejéig. ◄ Amennyiben ez az összeg meghaladja az illetőség szerinti tagállam nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, a tagállam a levont adó többletként jelentkező összegét visszafizeti a haszonhúzónak.

▼M4

(3) Amennyiben a 11. cikkben említett forrásadón kívül a haszonhúzónak jóváírt kamatot bármely más típusú forrásadó is terheli, és a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a nemzeti jogának vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeknek megfelelően az ilyen forrásadóra vonatkozóan beszámítást biztosít, akkor az ilyen egyéb forrásadót a (2) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazása előtt be kell számítani.

▼B

(4) A haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a (2) és (3) bekezdésben említett beszámítási rendszert a 11. cikkben említett forrásadó-visszatérítéssel helyettesítheti.

15. cikk

Hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok

(1) A 10. cikkben említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekintik a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvényeket és egyéb hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat, amelyeket először 2001. március 1. előtt bocsátottak ki, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv ([1]) szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban a 10. cikkben említett átmeneti időszak 2010. december 31. után folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

— amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és

— amelyeknél a 4. cikk értelmében a kifizető olyan tagállamban telepedett le, amely a 11. cikkben említett forrásadót alkalmazza, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben az előzőekben említett értékpapírból egy kormány, vagy ►M4 a III. mellékletben ◄ meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó szervezet 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajt végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

([1]) HL L 100., 1980.4.17., 1. o. A 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.) hatályon kívül helyezett irányelv.

▼B

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

(2) E cikk nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból eredő jövedelmeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

IV. FEJEZET

VEGYES ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Egyéb forrásadók

Ezen irányelv nem zárja ki azt, hogy a tagállamok nemzeti törvényeiknek vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeknek megfelelően a 11. cikkben említettől eltérő típusú forrásadókat vessenek ki.

17. cikk

Átvétel a nemzeti jogba

(1) 2004. január 1. előtt a tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok e rendelkezéseket ►M2 2005. július 1-jétől ◄ kezdve alkalmazzák, amennyiben:

i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinó-i Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Unióval létrejött megállapodásoknak megfelelően olyan intézkedéseket alkalmaz, amelyek az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékűek;

ii. minden rendelkezés vagy olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden vonatkozó függő vagy társult terület (a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek) ugyanezen időponttól kezdve az ezen irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglalt feltételekkel azonos feltételek mellett forrásadót alkalmaz).

(3) A Tanács 2005. január 1. előtt legalább hat hónappal egyhangúlag határoz arról, hogy a vonatkozó intézkedések harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken való hatálybalépésének időpontja tekintetében a (2) bekezdésben megállapított feltételt

▼B

teljesíteni fogják-e. Amennyiben a Tanács úgy dönt, hogy a feltételek nem teljesülnek, a Bizottság javaslata alapján, egyhangú döntéssel, a (2) bekezdés alkalmazása céljából új időpontot fogad el.

(4) Amikor a tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(5) A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják erről a Bizottságot, és közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, valamint egy megfelelési táblát az ezen irányelv rendelkezéseiről és az általuk elfogadott nemzeti rendelkezésekről.

18. cikk

Felülvizsgálat

►M4 A Bizottság háromévenként jelentést tesz a Tanácsnak ezen irányelv működéséről a IV. mellékletben meghatározott statisztikai adatok alapján, amelyeket minden tagállam benyújt a Bizottság számára. ◄ E jelentések alapján a Bizottság adott esetben megteszi a Tanácsnak az ezen irányelv bármely módosítására vonatkozó javaslatait, amelyek szükségesnek bizonyulnak ahhoz, hogy jobban biztosítsák a kamat formájában történő kifizetések tényleges adóztatását, és hogy megszüntessék a verseny nem kívánatos torzulásait.

▼M4

18a. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a 18b. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében intézkedéseket fogadhat el a következők tekintetében:

a) a kifizetők által a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), d) és e) pontja alkalmazásában történő megfelelő kezeléshez szükséges információk beszerzéséhez igénybe vehető adatszolgáltatók meghatározása;

b) a 9. cikkben említett elektronikus információcseréhez szükséges közös formátumok és gyakorlati intézkedések meghatározása;

c) az irányelv megfelelő alkalmazását elősegítő igazolások és egyéb dokumentumok közös formájának meghatározása, különös tekintettel a forrásadót kivető tagállamok által kiállított dokumentumokra, amelyeket a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam használ a 14. cikk alkalmazásában.

▼M4

(2) A Bizottság a közvetlenül érintett tagállamok kérésére frissíti a III. mellékletben szereplő jegyzéket.

18b. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az adóügyi közigazgatási együttműködéssel foglalkozó bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

▼B

19. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼M4

I. MELLÉKLET

A 2. cikk (3) bekezdése alkalmazásában tényleges adóztatás alá nem esőnek tekintendő szervezet- és jogikonstrukció-kategóriák indikatív jegyzéke

1. Azon szervezetek és jogi konstrukciók, amelyek letelepedési vagy tényleges ügyvezetési helye az ezen irányelvnek a 7. cikkben meghatározott területi hatályán kívül eső és a 17. cikk (2) bekezdésében található felsorolásban nem szereplő országban található vagy ilyen joghatóság alá tartozik:

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Antigua és Barbuda	International business company
Anjouan (Comore-szigetek)	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság (trust) International business company
Bahamák	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Foundation International business company
Bahrain	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott pénzügyi vagyonkezelő társaság
Barbados	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company International Society with Restricted Liability
Belize	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Bermuda	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság
Brunei	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company International trust International Limited Partnership
Cook-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International trust International company International partnership
Costa Rica	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság

▼M4

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Dzsibuti	Mentesített társaság Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Dominika	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Fidzsi-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Francia-Polinézia	*Société* (Társaság) *Société de personnes* (Személyegyesítő társaság) *Société en participation* (Közös vállalat) Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Grenada	International business company Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Guam	Társaság Egyéni vállalkozás Partnership Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Guatemala	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fundación* (Alapítvány)
Hong Kong	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Zártkörű részvénytársaság
Kiribati	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Labuan (Malajzia)	Offshore company Malaysian offshore bank, Offshore limited partnership Offshore trust
Libanon	Az off-shore társaságok rendszeréből részesülő társaságok Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Libéria	Külföldi illetőségű társaság Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Makaó	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fundação* (Alapítvány)
Maldív-szigetek	Társaság Személyegyesítő társaság Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Észak-Mariana-szigetek	Foreign sales corporation Offshore banking corporation Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság

▼M4

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Marshall-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Mauritius	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Global business company categories 1 and 2
Mikronézia	Company Partnership Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Nauru	Trust/nominee company Company Partnership Egyéni vállalkozás Külföldi végakarat Külföldi vagyon A kormánnyal egyeztetett egyéb gazdasági formák
Új-Kaledónia	*Société* (Társaság) *Société civile* (Civil társaság) *Société de personnes* (Személyegyesítő társaság) Közös vállalat Elhunyt személy hagyatéka Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Új-Zéland	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Niue	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Panama	*Fideicomiso* (Helyi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság) és külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fundación de interés privado* (Alapítvány) International business company
Palau	Company Partnership Egyéni vállalkozás Képviseleti iroda Credit union (Pénzügyi szövetkezet) Cooperative Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Fülöp-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Puerto Rico	Estate Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International banking entity
Saint Kitts és Nevis	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Foundation Mentesített társaság Mentesített korlátolt felelősségű nemzetközi személyegyesítő társaság

▼M4

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Saint Lucia	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Saint Vincent és Grenadine-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
São Tomé és Príncipe	International business company Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Szamoa	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International trust International company Offshore bank Offshore insurance company International partnership Limited partnership
Seychelles-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Szingapúr	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Salamon-szigetek	Company Partnership Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Dél-Afrika	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Tonga	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Tuvalu	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Provident fund
Egyesült Arab Emirátusok	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Offshore company
Az Amerikai Egyesült Államok Delaware állama	Korlátolt felelősségű társaság
Az Amerikai Egyesült Államok Wyoming állama	Korlátolt felelősségű társaság
Amerikai Virgin-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság

▼M4

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Uruguay	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság International company

2. Azon szervezetek és jogi konstrukciók, amelyek letelepedési vagy tényleges ügyvezetési helye a 17. cikk (2) bekezdésében felsorolt országban található vagy ilyen joghatóság alá tartozik, és amelyekre a 4. cikk (2) bekezdésében meghatározottakkal egyenértékű rendelkezéseknek az érintett ország vagy joghatóság alá tartozó terület által történő elfogadásáig a 2. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni:

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Andorra	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Anguilla	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Aruba	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Stichting Particulier Fonds*
Brit Virgin-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság
Kajmán-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság
Guernsey	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság Alapítvány
Man-sziget	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság
Jersey-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság Alapítvány
Liechtenstein	*Anstalt* (Helyi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság) és külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Stiftung* (Alapítvány)
Monaco	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fondation* (Alapítvány)
Montserrat	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company

▼**M4**

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Holland Antillák	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Stichting Particulier Fonds
San Marino	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fondazione* (Alapítvány)
Svájc	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Alapítvány
Turks- és Caicos-szigetek	Mentesített társaság Betéti társaság Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság

▼M4

II. MELLÉKLET

A 4. cikk (2) bekezdése alkalmazásában tényleges adóztatás alá nem esőnek tekintendő szervezetek és jogi konstrukciók kategóriáinak indikatív jegyzéke.

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Az EU valamennyi tagállama	Európai gazdasági egyesülés (EGE)	
Belgium	— *Société de droit commun/maatschap* (polgári jogi vagy kereskedelmi társaság jogi személyiség nélkül) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (Jogi személyiség nélküli társaság, amely egy vagy több konkrét kereskedelmi ügylettel foglalkozik) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (Jogi személyiség nélküli társaság, amelyen keresztül egy vagy több személy olyan tevékenységekben rendelkezik érdekeltséggel, amelyeket az ő nevükben egy vagy több másik személy irányít)	Csak akkor tartozik ide, ha a számára kamatot fizető vagy jóváíró, az upstream gazdasági szereplő nem állapította meg valamennyi haszonhúzójának személyazonosságát és illetőségét; egyéb esetekben a 4. cikk (2) bekezdésének d) pontja alá tartozik. Ezek a „társaságok” (amelyek nevét francia és holland nyelven adják meg) nem rendelkeznek jogi személyiséggel, és adózási szempontból az átláthatósági megközelítést kell rájuk alkalmazni.
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Bulgária	— Дружество със специална инвестиционна цел (Különleges célú befektetési társaság) — *Инвестиционно дружество* (Befektetési társaság, a 6. cikk hatálya nem terjed ki rá)	A szervezet mentesül a társasági adó alól
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	Kivéve, ha a vagyonkezelő bizonyítani tudja, hogy a vagyonkezelő társaság Bulgáriában jövedelemadó fizetésére kötelezett
Cseh Köztársaság	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* or *v.o.s.)* (Személyegyesítő társaság) — *Sdružení* (Társulás) — Komanditní společnost — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Dánia	— *Interessentskab* (Közkereseti társaság) — *Kommanditselskab* (Betéti részvénytársaság) — *Kommanditaktieselskab*/*Partnerselskab* — *Partrederi* — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	

▼M4

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Németország	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (Polgári jogi társaság) — *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (Kereskedelmi személyegyesítő társaság) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Észtország	— *Seltsing* (Személyegyesítő társaság) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Írország	— Személyegyesítő és befektetési társaság	Ír illetőségű vagyonkezelő, amely a célvagyonból származó jövedelem után adózik általánosságban. Ha azonban a haszonhúzó vagy a vagyonkezelő nem ír illetőségű, csak az ír jövedelemforrásokból származó célvagyon adóköteles.
Görögország	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ)* (Közkereseti társaság) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (ΕΕ)* (Betéti társaság)	A személyegyesítő társaságok a társasági adó hatálya alá tartoznak. A személyegyesítő társaságok nyereségének legfeljebb 50 %-át azonban az egyéni tagok által fizetett személyi adókulcs alapján adóztatják.
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Spanyolország	— A felosztott nyereségre vonatkozó adó hatálya alá tartozó szervezetek: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (Polgári jogi társaság, jogi személyiséggel vagy anélkül), — *Herencias yacentes* (Elhunyt személy hagyatéka), — *Comunidad de bienes* (Közös tulajdon). — Egyéb, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek, amelyek külön gazdasági egységet vagy külön eszközcsoportot alkotnak (a *Ley General Tributaria* 35. cikkének (4) bekezdése). — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Franciaország	— *Société en participation* (Közös vállalat) — *Société ou association de fait* (De facto társaság) — *Indivision* (Közös tulajdon) — *Fiducie* — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Olaszország	— Minden polgári jogi társaság és ennek megfelelő szervezet	A polgári jogi társaság kategóriájába tartozik: *„società in accomandita semplice”, „società semplici”, associazioni* (társulások) művészek vagy szellemi szabadfoglalkozásúak számára művészetük vagy

▼M4

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
		szakmájuk gyakorlására, jogi személyiség nélkül, *„società in nome collettivo”*, *„società di fatto”* (nem szabályszerű vagy de facto társaságok) és *„società di armamento”*
	— A korlátozott számú részvényes tulajdonában levő, fiskális átláthatóságot választó vállalatok	Az „átlátható adózási” rendszert olyan korlátolt felelősségű társaságok vagy szövetkezeti társaságok választhatják, amelyek tagjai természetes személyek (a TUIR 116. cikke).
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	Kivéve, ha a vagyonkezelő dokumentált bizonyítékkal tud szolgálni arról, hogy a vagyonkezelő társaság olaszországi illetőségű, és ott tényleges társasági adózás alá esik.
Ciprus	— *Συνεταιρισμός* (Személyegyesítő társaság) — *Σύνδεσμος vagy σωματείο* (Társulás)	
	— *Συνεργατικές* (Szövetkezet)	Csak a tagokkal bonyolított ügyletek.
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	A ciprusi joghatóság alatt létrehozott vagyonkezelő társaságok a nemzeti jog szerint átlátható szervezetnek minősülnek.
Lettország	— *Pilnsabiedrība* (Közkereseti társaság) — *Komandītsabiedrība* (Betéti társaság) — *Biedrība un nodibinājums* (Társulás és alapítvány) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (Mezőgazdasági szövetkezet) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Litvánia	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Luxemburg	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Magyarország	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	Magyarország a nemzeti szabályok alapján „szervezetnek” ismeri el a vagyonkezelő társaságokat.
Málta	— *Soċjetà In Akkomandita* (*„en commandite”* személyegyesítő társaság), amelynek tőkéje nem oszlik részvényekre — Arrangement in participation (*„en participation”* társulás) — *Soċjetà Kooperattiva* (Szövetkezeti társaság)	Azok az „en commandite” társaságok, amelyeknek tőkéje részvényekre oszlik, a társasági adó hatálya alá tartoznak.

▼M4

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Hollandia	— *Vennootschap onder firma* (Közkereseti társaság) — *Commanditaire vennootschap* (Zárt betéti társaság)	A közkereseti társaságok, a zárt betéti társaságok, valamint az EGE-k adózás szempontjából átláthatóak.
	— *Vereniging* (Társulás) — *Stichting* (Alapítvány)	A *verenigingen* (társulások) és a *stichtingen* (alapítványok) adómentesek, amennyiben nem folytatnak üzleti vagy kereskedelmi tevékenységet.
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Ausztria	— *Offene Gesellschaft (OG)* (közkereseti társaság) — *Offene Handelsgesellschaft (OHG)* (kereskedelmi személyegyesítő társaság) — *Kommanditgesellschaft (KG)* (betéti társaság) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (polgári jogi személyegyesítő társaság) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Lengyelország	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (Közkereseti társaság) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (Betéti társaság) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (Betéti részvénytársaság) — *Spólka partnerska (Sp. p.)* (Szakmai személyegyesítő társaság) — *Spólka cywilna (s.c.)* (polgári jogi társaság) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Portugália	— Polgári jogi társaságok, amelyek nem kereskedelmi társasági formában működnek — Meghatározott szakmai tevékenységet folytató, társasági formában működő cégek, amelyeknél valamennyi partner az adott szakmában képesítéssel rendelkező személy. — A kizárólag olyan eszközökkel rendelkező társaságok, amelyeket egy családi csoport ellenőriz, vagy amelyek teljes mértékben legfeljebb öt személy tulajdonában vannak;	
	— A Madeirai Nemzetközi Kereskedelmi Központban működési engedéllyel rendelkező, a társasági adó alól mentesülő vállalatok (az EBF 33. cikke)	Az EBF 33. cikke, amely a 2000. december 31. előtt bejegyzett vállalatokra vonatkozik, 2011. december 31-ig biztosít a társasági adó alóli mentességet
	— Nem társasági formában működő társulások	

▼**M4**

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	A portugál jogszabályok csak azokat a vagyonkezelő társaságokat ismerik el, amelyeket jogi személyek külföldi jog alapján a Madeirai Nemzetközi Kereskedelmi Központban hoztak létre.
Románia	— *Association* (társulás) — *Cooperative* (Szövetkezet) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Szlovénia	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Szlovák Köztársaság	— *Verejná obchodná spoločnosť* (Közkereseti társaság) — *Komanditná spoločnosť* (Betéti társaság) — *Združenie* (Társulás) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Finnország	— *avoin yhtiö/öppet bolag* (Személyegyesítő társaság) — *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (Betéti társaság) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Svédország	— *handelsbolag* (Közkereseti társaság) — *kommanditbolag* (Betéti társaság) — *enkelt bolag* (Egyszerű személyegyesítő társaság) — Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Egyesült Királyság	— Közkereseti társaság — Betéti társaság — Korlátolt felelősségű társaság	A közkereseti társaságok, a betéti társaságok; a korlátolt felelősségű társaságok adózás szempontjából átlátható szervezetek.
	— Befektetési társaság (amelynek tagjai meghatározott vagyoni részesedésre jogosultak)	
Gibraltár ([1])	— Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, helyi vagy külföldi jogi szabályozás alatt	A vagyonkezelő társaságok jövedelme az 1992. évi jövedelemadó-szabályzat szerint mentesül az adóztatás alól, ha: a) a vagyonkezelő társaságot külföldi illetőségű személy hozta létre vagy ilyen személy nevében hozták létre, valamint b) a jövedelem — Gibraltár területén kívül keletkezik vagy onnan származik, vagy

▼M4

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
		— vagyonkezelő társasághoz folyik be, és amennyiben közvetlenül a haszonhúzó számára folyt volna be, a jövedelemadó-rendelet alapján mentesülne az adóztatás alól. Ez a szabály nem alkalmazandó, ha a vagyonkezelő társaságot 1983. július 1. előtt hozták létre, és annak szabályzata a haszonhúzók köréből kifejezetten kizárja a gibraltári illetőségű személyeket.

([1]) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikkének (3) bekezdése értelmében az Egyesült Királyság az a tagállam, amely Gibraltár külkapcsolataiért felelős.

▼M4

III. MELLÉKLET

▼B

A 15. CIKKBEN EMLÍTETT KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK JEGYZÉKE

A 15. cikk alkalmazásában a következő testületeket tekintik „hatóságként eljáró vagy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó szervezet”-nek:

— az Európai Unión belül működő szervezetek:

Belgium	Vlaams Gewest (Flamand régió) Région wallonne (Vallon régió) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszeli régió) Communauté française (Francia közösség) Vlaamse Gemeenschap (Flamand közösség) Deutschsprachige Gemeinschaft (Német nyelvű közösség)

▼M3

Bulgária	Общините (helyhatóságok) Социалноосигурителни фондове (Társadalombiztosítási alapok)

▼B

Spanyolország	Xunta de Galicia (Galícia regionális végrehajtó testülete) Junta de Andalucía (Andalúzia regionális végrehajtó testülete) Junta de Extremadura (Extremadura regionális végrehajtó testülete) Junta de Castilla-La Mancha (Castilla-La Mancha regionális végrehajtó testülete) Junta de Castilla-León (Castilla-León regionális végrehajtó testülete) Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormányzata) Govern de les Illes Balears (Baleár-szigetek kormánya) Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya) Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya) Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa) Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya) Gobierno de Murcia (Murcia kormánya) Gobierno de Madrid (Madrid kormánya) Gobierno de la Comunidad Autonóma del País Vasco/Euzkadi (Baszkföld autonóm közösségének kormánya) Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya regionális tanácsa) Diputación Foral de Alava (Alava regionális tanácsa) Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canaria szigeti tanácsa) Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigeti tanácsa) Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet) Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete) Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)
Görögország	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasúti Szervezet) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Elektromos Művek)

▼B

Franciaország	La Caisse d'amortissement de la dette social (CADES) (Társadalombiztosítási Adósságtörlesztő Pénztár) L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Hivatal) Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat) Caisse Nationale de Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Alap) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházi Köztámogatás) Charbonnages de France (CDF) (Francia Széntanács) Entreprise minière et chimique (EMC) (Bánya- és Vegyipari Vállalat)
Olaszország	Régiók Tartományok Helyhatóságok Cassa Deposit e Prestiti (Betéti és Kölcsönalap)

▼M1

Lettország	Pašvaldības (helyi önkormányzatok)
Lengyelország	gminy (települések) powiaty (körzetek) województwa (vajdaságok) związki gmin (települések szövetsége) powiatów (körzetek szövetsége) województw (vajdaságok szövetsége) miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetváltási és Modernizációs Ügynökség) Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Ingatlan-Ügynökség)

▼B

Portugália	Região Autonóma da Madeira (Madeira autonóm régió) Região Autonóma dos Açores (Azori-szigetek autonóm régió)

▼M3

Románia	autoritățile administrației publice locale (helyi közigazgatási szervek)

▼M1

Szlovákia	mestá a obce (települések) Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság) Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap) Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek) Vodohospodárska výstavba (Vízgazdálkodási Építőtársaság).

▼B

— nemzetközi szervezetek:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank

Európai Beruházási Bank

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank/IBRD/IMF

Nemzetközi Finanszírozási Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanács Szociális Fejlesztési Alap

Euratom

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andok-vidéki Fejlesztési Társaság)

Eurofima

Európai Szén- és Acélközösség

▼B

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 15. cikk rendelkezései nem sértenek semmilyen nemzetközi kötelezettséget, amelyeket a tagállamok a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetleg vállaltak.

— ►C1 harmadik államokbeli szervezetek: ◄

Azok a szervezetek, amelyek a következő követelményeknek megfelelnek:

1. ►C1 a nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervezetnek minősül; ◄

2. ►C1 az ilyen közjogi szervezet olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javakat és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz; ◄

3. ►C1 az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó; ◄

4. az érintett állam garantálni tudja, hogy ►C1 az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni. ◄

▼M4

IV. MELLÉKLET

A TAGÁLLAMOK ÁLTAL ÉVENTE A BIZOTTSÁG RENDELKEZÉSÉRE BOCSÁTANDÓ STATISZTIKAI CÉLÚ ADATOK JEGYZÉKE

1. **Gazdasági tételek**

1.1. Forrásadó:

Ausztria és Luxemburg esetében (ameddig a III. fejezetben meghatározott átmeneti rendelkezéseket alkalmazzák) a forrásadóból származó, megosztott adóbevétel teljes éves összege, a haszonhúzók illetőségi tagállama szerinti bontásban.

Ausztria és Luxemburg esetében (ameddig a III. fejezetben meghatározott átmeneti rendelkezéseket alkalmazzák), a 11. cikk (5) bekezdése szerint kivetett forrásadóból származó, más tagállamokkal megosztott adóbevétel teljes éves összege.

A forrásadóból származó teljes adóbevételre vonatkozó adatokat, a haszonhúzó illetőségi tagállama szerinti bontásban, ugyancsak el kell küldeni a fizetési mérlegre vonatkozó statisztika elkészítéséért felelős nemzeti intézménynek.

1.2. A kamatkifizetések/értékesítésekből származó haszon összege:

Az információszolgáltatásban részt vevő, vagy a 13. cikk szerinti önkéntes adatközlést választó tagállamok esetében, a saját területükön belül kifizetett azon kamat összege, amely a 9. cikk szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a haszonhúzók illetőségi tagállama vagy függő és társult területe szerinti bontásban.

Az információszolgáltatásban részt vevő, vagy a 13. cikk szerinti önkéntes adatközlést választó tagállamok esetében, a saját területükön értékesítésből eredő jövedelem összege, amely a 9. cikk szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a haszonhúzó illetőségi tagállama vagy függő és társult területe szerinti bontásban.

Az információszolgáltatásban résztvevő, vagy az önkéntes adatközlési mechanizmust választó tagállamok esetében, az információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozó kamatkifizetések összege, a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott kategóriáknak megfelelően kamattípusok szerinti bontásban.

A kamatkifizetések és értékesítésből eredő jövedelmek teljes összegére vonatkozó adatokat, a haszonhúzók illetőségi tagállama szerinti bontásban, a fizetési mérlegre vonatkozó statisztika elkészítéséért felelős nemzeti intézmény számára is meg kell küldeni.

1.3. Haszonhúzók:

Valamennyi tagállam esetében, a más tagállamban vagy függő és társult területen illetőséggel rendelkező haszonhúzók száma, az illetőségi tagállam vagy függő és társult terület szerinti bontásban.

1.4. Kifizetők:

Valamennyi tagállam esetében, az ezen irányelv alkalmazásában az információszolgáltatás vagy a forrásadó által érintett kifizetők száma (a küldő tagállam szerint).

▼M4

1.5. Jóváíráskori kifizetők:

Valamennyi tagállam esetében, azon jóváíráskori kifizetők száma, akik a 6. cikk (4) bekezdése értelmében vett kamatkifizetésekben részesültek. Ez egyaránt vonatkozik a küldő tagállamokra, amelyekben a kamatot az egy másik tagállamban tényleges ügyvezetéssel rendelkező jóváíráskori kifizetőnek kifizették, és a fogadó tagállamokra, amelyek területén az említett szervezetek vagy jogi konstrukciók találhatók.

2. **Technikai tételek**

2.1. Nyilvántartások:

Az információszolgáltatásban részt vevő, vagy a 13. cikk szerinti önkéntes adatközlést választó tagállamok esetében, a küldött és kapott nyilvántartások száma. Egy nyilvántartás egy kifizetést jelent egy haszonhúzó számára.

2.2. Feldolgozott/javított nyilvántartások:

Azon szintaktikailag nem megfelelő nyilvántartások száma és százalékos aránya, amelyek feldolgozásra alkalmasak.

Azon szintaktikailag nem megfelelő nyilvántartások száma és százalékos aránya, amelyek feldolgozásra nem alkalmasak.

A fel nem dolgozott nyilvántartások száma és százalékos aránya.

A kérésre javított nyilvántartások száma és százalékos aránya.

Az automatikusan javított nyilvántartások száma és százalékos aránya.

A sikeresen feldolgozott nyilvántartások száma és százalékos aránya.

3. **Választható tételek:**

3.1. A tagállamok esetében, a szervezetek vagy jogi konstrukciók számára teljesített kamatkifizetések összege, amely a 4. cikk (2) bekezdése szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a szervezet tényleges ügyvezetésének tagállama szerinti bontásban.

3.2. A tagállamok esetében, a szervezetek vagy jogi konstrukciók értékesítésből származó jövedelmének összege, amely a 4. cikk (2) bekezdése szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a szervezet létesítésének tagállama szerinti bontásban.

3.3. Az adott országban illetőséggel rendelkező adóalanyoktól a számukra kifizetett kamat után beszedett adó teljes éves összegének felosztása aszerint, hogy a kamat belföldi vagy külföldi kifizetőktől származik-e.